

мъ царство, и повелѣлъ имъ да додаджатъ какво е сънѣвалъ и да истлѣватъ какво знаменѣва: Они мъ отговориха съгласно, какъ не могатъ да пророкѣватъ нито да тлѣватъ що то не чдатъ. Разгневенъ Навходоносоръ на того отвѣта повелѣ сърово всички тѣ да са накажатъ съ смърть.

Като зачнахъ да колијтѣ тѣхъ невинни човѣци като овцы безчеловѣчно, доди рѣдъ и на тѣхъ четрима Евреи, които са сметахъ на рѣда на Халдейски тѣ Философы. Тога привѣгна Данїилъ при цара и мъ рече: молѣхъ са о царю, въспри малко изрѣшеніе то си. а чи надѣжка на Божиѣ тѣ милости да ми открыи тайни тѣ си, за да можъ да ти възблагодаряжъ желаніе то.

Както са склони цара на молви тѣ мъ привѣгна притрима та си драгари и рече имъ: Прѣидите да са помолимъ на Бога Творца съ гораци сълзи, за да ны избавы съ помощъ тѣ си! И така єщє съ твѣ ношъ откры Прѣблагий Творецъ на Данїила и съновидѣніе то и тлѣванье то мъ.

Тога Данїилъ съ благодарно сърдце къмъ небе то извесдиса предъ цара и мъ рече: О царю, твоето желаніе не можи да са истлѣвка ѿ никога, защо то никой не можи да тлѣвка щото дохожда на чѣздый сѫмъ: Богъ обаче които е Творецъ на небе то и на земля тѣ познава все щото е видимо и невидимо, и можи да открива най скриты тѣ тайни: Той иска да ти покажи съ твой видѣніе какво то ще са слѣчи ез бѣдни тѣ години. Это ти прочее съновиденіе то: Бидѣлъ си единъ големъ и страшенъ образъ, съ главъ златъ съ гради и мысци требарни, съ коремъ и ребра медни, съ бедра железни и съ крака железни и черепени; отдѣлиса ѿ горѣ тѣ единъ камень и удари образа по крака та и приврати го на прахъ. А той камень по мало порастѣ и стана една гора, която покры всичкѣ свѣти,

§. 146. Тлѣванье на съновиденіе то.

Данїилъ послѣ рече: твой е съновиденіе то, чѣтай нынѣ о царю, и тлѣванье то мъ: Ты си прѣсиленъ царь на едно